

Kulturális-közéleti havilap, harminckilencedik évfolyam

2013 április Vers

Búzás Huba: Profanitás

Profanitás

*„... a szentből a profánba történő átlényegülés
bekövetkezhet valamely fennkölt jelenség szentségének megtöretése folytán...”*

(Giorgio Agamben)

pedig még pornósztar se volt, csak én, a málé
emeltem kurvaságát istennők közé
– doromb... dobok... dübörgő rituálé –
mikor azt' bugyiját levetközé
fuvarosoknak szertelen,

a Montmartre-on riadtan mondtam: qu'est-ce que c'est?

csak úgy? ki ez a tűzhasú velem?

mindétig múzsám földön-égen?

pökcsésze vagy balsejtelem?

ma már tudom, hja, még nem,

csak hümmögöm: e szajha báj csupán

a szélgörcs volt (esetleg ürülékem?)

– na, bocs' a méreg, hát, el-elfut ám,

a nyelvem tartsam tőle féken? –

el is veszett eben-gubán

[Tetszik](#)

Legyél az első az ismerőseid közül, akinek ez tetszik.

Kapcsolódó írások:

1. **Búzás Huba: Mikor a zenebona-zrí éjféltre hág** Búzás Huba Mikor a zenebona-zrí éjféltre hág mikor cédácska...
2. **Búzás Huba: Ásóval vállamon** halottak napjára megyünk – te is –, hol őseinknek gödröt...
3. **Búzás Huba: Éjféltől hajnalig** Búzás Huba Éjféltől hajnalig amikor elalvás előtt ajkára húzza...

Cimkék: **Búzás Huba**